

REPUBLICA HRVATSKA
OKRUŽNI SUD SISAK

K-28/93-17

P R E S U D A
U IME REPUBLIKE HRVATSKE

REPUBLICA HRVATSKA
OKRUŽNO JAVNO TUŽILAŠTVO
S I S A K
16.11.93.
WT 180/93

Okružni sud u Sisku, u vijeću sastavljenom od sudaca Željka Barać, predsjednika vijeća, Alemke Sladić, člana vijeća, sudaca porotnika Ivana Zlovolić, Đure Sertić, Ivana Blažinić, članova vijeća i Nataše Galinić, zapisničara, u krivičnom predmetu protiv Liljak Nikole, zbog kaznenog djela iz čl. 120. st. 1. OKZRH, nakon dana 5. listopada 1993. godine, u odsutnosti optuženog, a u prisutnosti zamjenika okružnog javnog tužitelja Ivana Petrač i branitelja optuženika Zorka Kostanjšek, odvjetnika iz Siska, održane glavne i javne rasprave, izrekao je i objavio

P R E S U D U

Optuženi NIKOLA LILJAK, zv. "Maček",

k r i v j e

što je:

u tijeku 1991. godine u Borovcu, kao pripadnik četničko - terorističkih formacija tzv. "SAO Krajina" u oružanoj pobuni protiv Republike Hrvatske, protivno odredbama Ženevske konvencije o zaštiti građanskih osoba za vrijeme rata, u više navrata sam i sa svojom grupom kojom je komandirao, uhićivao, tukao, zatvarao, palio, rušio, pucao i pljačkao imovinu mještana Borovca, pa je tako:

- dana 5. rujna 1991. godine u Borovcu uhitio Luku Filipović, Josipa Kvočić, Đuru i Jelenu Bogunović, te Vladu Ivaštinović, te ih sproveo u zatv-or u Okučane i Staru Gradišku, gdje su isti zadržani i tučeni, a potom naredio da se sva imovina Kvočić Josipa zapali, što je i učinjeno, tako da je ostalo samo zgariste od cjelokupne imovine Kvočić Josipa,
- dana 22. rujna 1991. godine oko 15,30 sati u Borovcu, osobno bacio ručnu bombu ispred kuće vlasništvo Brulja Ivana. koja je

eksplodirala i oštetila dijelove kuće, a potom je iz vojničke puške ispalio metak i njime u glavu pogodio Brulja Ivana, nanijevši mu time tešku i po život opasnu tjelesnu povredu,
 - dana 11. studenog 1991. godine oko 10 sati u Borovcu, naredio svojoj grupi da se pod crkvu "Sv. Martin" podmetnu mine i aktiviraju, što je i učinjeno, uslijed čega je navedena crkva u potpunosti srušena i uništena,
 - neutvrđenih dana, u tijeku 1991. godine u Borovcu iz garaža, dvorišta i kuća, uzeo traktore vlasništvo Grgić Ivana, Grgić Slavka, Ivaštinović Ive i Rudolfa, te televizor, radio i berač kukuruza vlasništvo Ivanović Antuna, te navedeno zadržao za sebe,

dakle, kršeći pravila međunarodnog prava za vrijeme oružanog sukoba i okupacije civilno stanovništvo mučio, protuzakonito zatvarao, nanosio mu povrede tjelesnog integriteta, rušio sakralne objekte i pljačkao imovinu,

čime je počinio krivično djelo protiv čovječnosti i međunarodnog prava - ratnim zločinom protiv civilnog stanovništva - označeno u čl. 120. st. 1. OKZRH, pa se temeljem istog zakonskog propisa

O S U B U J E

NA KAZNU ZATVORA U TRAJANJU OD 20 (DVADESET)
 GODINA.

Temeljem propisa čl. 343. st. 1. ZKP-a nad optuženikom se određuje pritvor.

Temeljem propisa čl. 90. st. 1. ZKP-a u svezi čl. 87. st. 2. toč. 1. - 7. ZKP-a optuženik je dužan platiti trošak krivičnog postupka u iznosu od 405.000.- HRD te paušalni iznos od 5.000.- HRD.

Obrazloženje

Optužnicom Okružnog državnog odvjetništva Sisak od 21. svibnja 1993. godine KT-180/92 Ljiljak Nikoli stavljeno je na teret izvršenje kaznenog djela protiv čovječnosti i međunarodnog prava - ratni zločin protiv civilnog stanovništva - iz čl. 120. st. 1. OKZRH.

Istovremeno je stavljen prijedlog da glavna rasprava bude održana u odsutnosti optuženika. To stoga, što isti nije dostupan državnim organima, a postoje naročito važni razlozi da mu se sudi iako je odsutan.

Prijedlogu Okružnog državnog odvjetništva udovoljeno je pravomoćnim rješenjem ovoga suda Kv-94/93 od 30. lipnja 1993. godine.

Tokom dokaznog postupka saslušani svjedoci Grgić Mirko, Filipović Luka, Brulja Katarina, Bogunović Đuro, Ivaštinović Nikola, Brulja Ivan, Ivaštinović Mato, Bogunović Jelena, Bulatović Reza, Ivaštinović Marija, Ivaštinović Rudolf, Ivaštinović Ankica i Filipović Marija u cijelosti su podkrijepili ama baš svaku tvrdnju optužnice, pa tako, da je optuženik bio u vrijeme događaja pripadnik četničko-terorističke formacije, da je 5. rujna 1991. godine u Borovcu uhitio Filipović Luku, Kvočić Josipa, Jelenu i Đuru Bogunović te Ivaštinović Vladu, proveli ih u zatvor u Okučane, gdje su zadržani i tučeni, a potom naredio da se imovina Kvočić Josipa zapali, da je dana 22. rujna 1991. godine osobno bacio ručnu bombu pred kuću Brulja Ivana, a ova eksplodirala i oštetila kuću, a potom iz voničke puške ispalio metak u glavu Brulja Ivana, nanijevši mu tešku i po život opasnu tjelesnu povredu, da je dana 11. studenog 1991. godine naredio miniranje crkve "Sv. Martina" u Borovcu, što je uzrokovalo njeno rušenje, da je tokom 1991. godine u Borovcu i dvorišta kuća uzeo traktore Grgić Ivana i Slavka, Ivaštinović Ive i Rudolfa, te televizor, radio i berač kukuruza Ivanović Antuna, zadržavši to za sebe.

Obrana ni jednom riječju nije prigovorila istinitosti rečenom po svjedocima.

Svojstvu oštećenika kao civilnih stanovnika nitko nije pri tome osporio.

Nema dvojbe da se sve to zbivalo za vrijeme oružanog sukoba a suprotno pravilima međunarodnog prava, konkretno Ženevske konvencije o zaštiti civilnog stanovništva za vrijeme ratnog sukoba, a od 1949. godine.

Rečeno upućuje na činjenicu izvršenja krivičnog djela ratnog zločina protiv civilnog stanovništva, a iz čl. 120. st. 1. OKZRH, zbog čega je optuženik proglašen krivično odgovornim.

Povreda međunarodnog prava Ženevske konvencije, koja je već naprijed jasno označena, predstavlja objektivni uvjet kažnjivosti. Znači, da nije za krivičnu odgovornost optuženika važna njegova spoznaja da svojim postupanjima krši pravila međunarodnog prava.

Uz, izrijekom, stavljeno do znanja po obrani ne osporavanja točnosti činjeničnih navoda optužnice, ovaj sud ne može prihvatiti tvrdnju te iste obrane kako u konkretnom slučaju treba primijeniti Zakon o oprostima od krivičnog progona i postupka za krivična djela počinjena u oružanim sukobima i u ratu protiv Republike Hrvatske.

To stoga, što se, po ocjeni ovoga suda, obrana ne utemeljeno poziva na primjenu spominjanog Zakona, ni ne

Odredjivanje pritvora uslijedilo je primjenom propisa čl. 353. st. 1. ZKP-a.

Odluka o nadoknadi troška krivičnog postupka temelji se na u izreci citiranim propisima, a sam trošak odmjeren je prema stvarno nastalim izdacima.

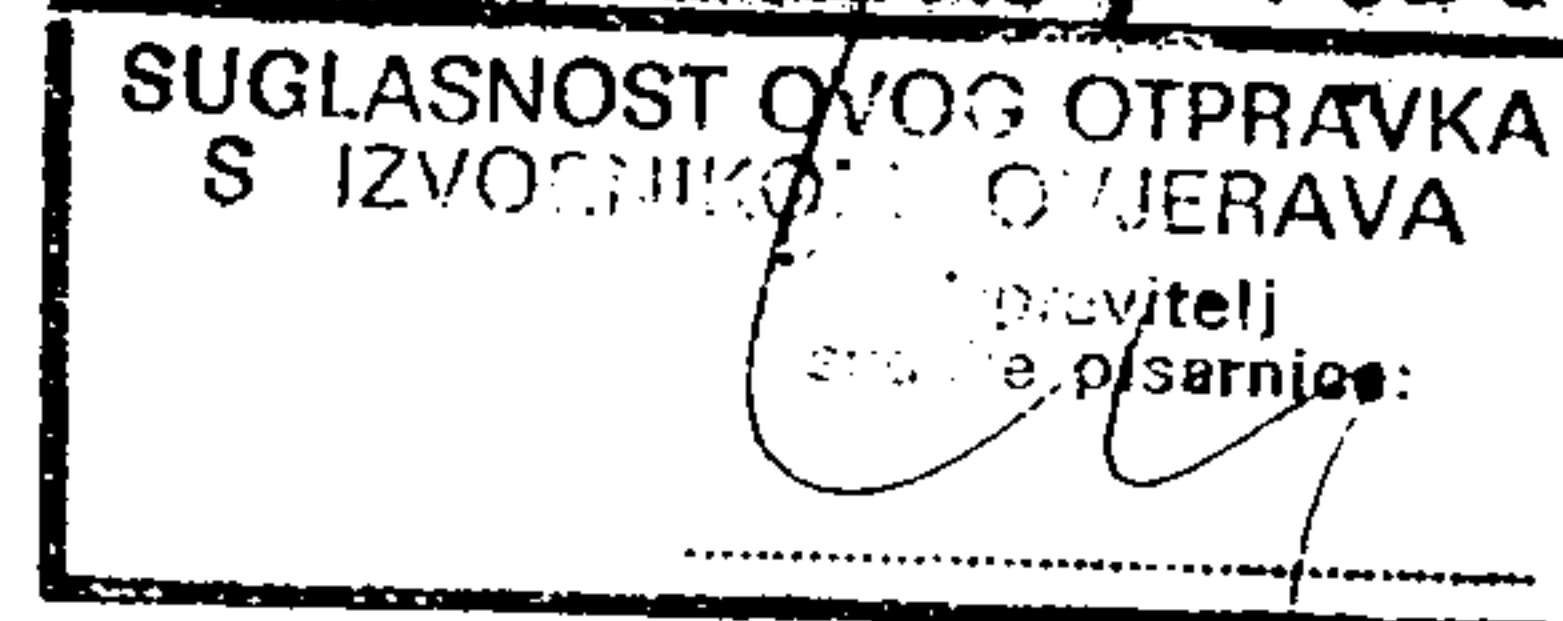
Paušalni iznos sramjeren je duljini trajanja postupka.

U Sisku, dne 5. listopada 1993.

ZAPISNIČAR
Nataša Galinić, v.r.

PREDSJEDNIK VIJEĆA
Željko Barać, v.r.

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude ovlaštene osobe mogu podnijeti žalbu u roku od 15 dana. Branitelju optuženika kojemu je sudjeno u odsutnosti taj rok za podnošenje žalbe počinje teći protekom osam dana za koje vrijeme je presuda bila izvješena na oglasnoj ploči suda (čl. 115. st. 4. ZKP-a).

Žalba se podnosi u tri istovjetna primjerka putem ovoga suda Vrhovnom sudu Republike Hrvatske.